

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobkyně: **K. V.**, zast. JUDr. Jiřím Záveským, advokátem se sídlem Lidické náměstí 50, 506 01 Jičín, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5.9. 2013, č. j. MPSV-UM/11929/13/4S-KHK, ve věci příspěvku na péči, t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 5.9.2013 bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajské pobočky v Hradci Králové, kontaktní pracoviště Nová Paka (dále jen „Úřad práce“) ze dne 15.5.2013, č. j. MPSV-UP/769229/13/AIS-SSL, kterým byl zamítnut návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno s tím, že žalobkyni bude i nadále poskytován příspěvek na péči v původní výši 800,-Kč měsíčně od ledna 2013, neboť vzhledem k jejímu zdravotnímu stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupni závislosti podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č.

108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSS“) I. stupeň závislosti - lehká závislost, a pomoc je poskytována v souladu s § 7 odst. 2 cit. zákona. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný ocitoval relevantní právní úpravu příspěvku na péči, výsledek sociálního šetření ze dne 28.2.2013 na podkladě žalobkyní podané žádosti o změnu příspěvku na péči ze dne 18.1.2013, učiněné závěry prvoinstančního rozhodnutí a dále v rámci odvolacího řízení vypracovaný posudek Posudkové komise MPSV s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 16.8.2013 (dále jen „posudková komise“ nebo „PK“), která přezkoumávala posouzení stupně závislosti žalobkyně podle ZSS a závěry, k nimž žalovaný sám dospěl. Podle uvedeného posudku žalobkyně jako osoba starší 18 let věku z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nebyla schopna zvládat 3 základní životní potřeby: f) tělesná hygiena, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost (ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 ZSS), a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, což odpovídá stupni závislosti I (lehká závislost) dle § 8 odst. 2 písm. a) ZSS.

Rozhodnutí žalovaného napadla žalobkyně včas podanou žalobou, v níž namítala, že v rozporu s platnými právními předpisy byla posouzena její schopnost zvládat základní životní potřeby: a) mobilita, c) komunikace. V žalobě podrobně cituje právní úpravu příspěvku na péči dle příslušných ustanovení ZSS a vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách.

Uvedla, že dle Přílohy 1, písm. a) k vyhl. č. 505/2006 Sb., za schopnost zvládat základní životní potřebu *mobilita*, se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových. Z provedených důkazů cituje ze záznamu ze sociálního šetření, z posudku LPS OSSZ Jičín ze dne 24.4.2013 a posudku PK v Hradci Králové ze dne 16.8.2013, z nichž žalovaný učinil závěr, že žalobkyně je schopna samostatné chůze s oporou dvou francouzských holí, s nejistotou, přičemž je limitována ve vzdálenosti a tedy, že je schopna základní životní potřebu mobilita zvládat. Žalobkyně má naopak za to, že je odůvodněna její neschopnost zvládat základní životní potřebu mobilita v rozsahu vymezeném Přílohou 1 písm. a) k vyhl. č. 505/2006 Sb. Uvedla, že její zdravotní stav jí pravidelný pohyb chůzí krok za krokem, popř. i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu v přirozeném prostředí v přijatelném standardu, nedovoluje. Uvedla, že po dobu téměř celého roku s výjimkou léta, tedy na ledě, sněhu, listí, není schopna se venku pohybovat vůbec, ani po rovném povrchu. Bojí se pádů se zraněním (v minulosti se již stalo – zlomenina dolní čelisti). Má za to, že chůze s francouzskými holemi není chůzí v přijatelném standardu. Mobilitu není schopna zvládat nejen pro tělesné postižení, ale i z důvodu duševního stavu – pro poruchu struktury osobnosti. Není rovněž schopna v přijatelném standardu samostatně bez pomoci jiné osoby používat bariérové dopravní prostředky, k nimž ani nedojde. Odkázala v tomto směru na znalecký posudek MUDr. J.H., založený ve správním spise žalovaného.

Uvedla, že dle Přílohy 1, písm. c) k vyhl. č. 505/2006 Sb., za schopnost zvládat základní životní potřebu *komunikace*, se považuje stav, kdy osoba je schopna dorozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky. Z provedených důkazů opět cituje ze záznamu ze sociálního šetření, z posudku LPS OSSZ Jičín ze dne 24.4.2013 a posudku PK v Hradci Králové ze dne 16.8.2013, z nichž žalovaný učinil závěr, že žalobkyně je schopna tuto základní životní potřebu zvládat. Žalobkyně má však za to, že v přirozeném prostředí se není schopna v přijatelném standardu dorozumět a porozumět, a to v důsledku kombinace osobnostních faktorů (simplicita, infantilita se zvýšenou důvěřivostí a snadnou manipulovatelností) a intelektového snížení, přičemž rozhodujícím faktorem je porucha struktury osobnosti. Opětovně odkázala na znalecký posudek MUDr. J.H.

K prokázání své neschopnosti zvládat základní životní potřeby mobilita a komunikace, navrhla k důkazu revizní psychologický znalecký posudek.

Dále žalobkyně citovala článek 12 (právo na rovnost před zákonem, umožnění přístupu k asistenci), článek 19 (právo na nezávislý způsob života a zapojení do společnosti včetně osobní asistence), článek 20 (právo na mobilitu, umožnění přístupu k různým formám asistence) Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením. V tomto směru odkázala na příslušná ustanovení ZSS a vyhl. č. 505/2006 Sb., podle nichž je osobní asistence i pečovatelská služba zpoplatněna. Uvedla, že pobírá invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně ve výši 8.251,-Kč měsíčně, po srážkách (oddlužení plněním splátkového kalendáře) činí 6.721,-Kč. Vedle toho má příjem ze zaměstnání, který po srážkách na oddlužení činí 1.247,-Kč měsíčně. Upřesnila, že Krajský soud v Hradci Králové usnesením č.j. KSHK 42 INS 6480/2012-B-9 ze dne 31.7.2012 schválil její oddlužení plněním splátkového kalendáře pro pohledávky celkem 257.672,-Kč. Žalobkyni zadlužila její matka, a to tak, že využila její snadné podřídivosti, důvěřivosti a ovlivnitelnosti. Žalobkyně pobírá příspěvek na péči ve výši 800,-Kč měsíčně, přičemž za potřebnou pomoc a služby platí obvykle vyšší částky. Průměrně platí za pečovatelskou službu a za osobní asistenci 1.300,-Kč měsíčně (k žalobě doložila svazek listin prokazující žalobkyní vynaložené výdaje na tyto služby). Žalobkyně si nemůže dovolit užívat služby podle svých skutečných potřeb, protože na to nemá peníze. Neformální pomoc, kterou žalobkyni poskytují rodinní příslušníci, kamarádi a sousedi, si nemůže dovolit odměňovat vůbec. Závěrem navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě zopakoval předmět řízení, citoval příslušná ustanovení ZSS ve věci příspěvku na péči a učiněné závěry posudku PK ze dne 16.8.2013 (viz níže). Dle jeho názoru měla PK dostatek podkladů pro zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, vypořádala se se všemi rozhodujícími skutečnostmi a vydala přesvědčivý a objektivní posudkový závěr, z něhož je zřejmé, že žalobkyně nezvládá tři základní životní potřeby: f) tělesná hygiena, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost. K žalobním námitkám uvedl, že mu nepřísluší přehodnocovat posudek o zdravotním stavu žalobkyně zpracovaný posudkovými

lékaři, neboť není kompetentní posuzovat zdravotní stav žalobkyně, když ani nedisponuje příslušnými odbornými znalostmi. Žalovaný zhodnotil posudek PK v souladu s ust. § 50 odst. 4 správního řádu. Navrhl, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl. Souhlasil s rozhodnutím věci bez nařízení jednání.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl bez jednání za výslovného souhlasu žalovaného a presumovaného souhlasu žalobkyně v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., kdy na výzvu krajského soudu zástupce žalobkyně nevyjádřil ve stanovené lhůtě s takovým postupem výslovný nesouhlas, a proto se má podle citovaného ustanovení za to, že s takovým postupem souhlasí.

V přezkumném řízení soud vycházel z obsahu předložených správních spisů prvoinstančního a odvolacího správního orgánu a ověřil z nich následující rozhodné skutečnosti:

1) Řízení ve věci příspěvku na péči bylo zahájeno podáním žádosti o změnu příspěvku na péči ze dne 18.1.2013.

2) Úřad práce ČR provedl dne 28.2.2013 sociální šetření v místě bydliště žalobkyně (v souladu s § 25 odst. 1 ZSS), které je jedním z podkladů pro posouzení stupně závislosti lékařem posudkové služby okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „LPS OSSZ“). Podle písemného záznamu o sociálním šetření žalobkyně žije v bezbariérovém bytě v domě s pečovatelskou službou spolu s přítelem (poživatелеm III. stupně příspěvku na péči). Při šetření byla přítomna matka žalobkyně. Pohybuje se pomocí dvou francouzských holí po domácnosti, na krátkou vzdálenost, i venku mimo přirozené prostředí. Při překonání delší vzdálenosti si prý musí odpočinout. Subjektivně si stěžuje na problémy se stabilitou a udržením rovnováhy, zmiňovány jsou i pády. Uvádí problémy s jemnou motorikou, při podpisu má třes rukou. Při rozhovoru snad chápe důvod a smysl návštěvy, zadržává, stěžuje si na zrak, na jedno oko prý téměř nevidí. Při rozhovoru jsou zjevné určité zpomalené reakce, některé skutečnosti jí musí být zopakovány, některé nechápe. V minulosti měla problémy s finančními záležitostmi, byla nutná pomoc sociálních pracovníků. Změny polohy provádí samostatně, s přidržením se pevného stolu. Spolu s přítelem využívá možnosti účasti při různých aktivizačních, sportovních a společenských akcích pořádaných o.s., v případě potřeby jsou oba přepravováni autem. Jeví se orientovaná místem, časem a osobou. Pečovatelská služba jí zajišťuje každodenní donášku obědů až do domácnosti, podává jídlo na talíři ke stolu. Sama se nají lžící, pije obvyklým způsobem. Sama se vsedě pomalu oblékne a obuje. Výkon fyziologické potřeby vykonává samostatně, běžnou hygienu rovněž vykonává samostatně, pečovatelská služba jí pomáhá s koupáním jednou týdně. V bytě má nainstalovaná madla, úchyty, má vybudován bezbariérový sprchový kout. Během dne sleduje televizi, poslouchá rádio. Plně obsluhuje mobilní telefon, učí se spolu

s přítelem práci na počítači. Chod domácnosti – úklid, praní, nákupy atd. zajišťuje rodina. Žalobkyně umí obsluhovat varnou konvici, uvaří si čaj, kávu. Mikrovlnou troubu obsluhovat nedokáže. Lehké věci denní potřeby si přenese. Žalobkyně je poživatelkou invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně. Využívá služeb osobní asistence Sportem proti bariérám společně se svým přítelem, využívá pomoc pečovatelské služby.

3) V posudku LPS OSSZ Jičín ze dne 24.4.2013 je uvedeno, že při posouzení zdravotního stavu žalobkyně vycházel lékař OSSZ ze zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. F. ze dne 18.4.2013, záznamu z Lázeňské léčby v Janských Lázních ze dne 10.7.2012, neurologického vyšetření MUDr. Š. ze dne 13.5.2011, ambulantního rehabilitačního vyšetření MUDr. Š. ze dne 12.2. 2013 a sociálního šetření ze dne 28.2.2013, se skutkovým zjištěním, že při posouzení zdravotního stavu byla u žalobkyně zjištěna: dětská mozková obrna (hypotonická forma) s paleocerebellární dysbasií a dyskinetickou složkou, hypogenese mozečku, psychomotorická retardace, mentální retardace, amblyopie vlevo (tupostrakost), hluchota vlevo, pollinosa, stav po zlomenině dolní čelisti. V posudkovém zhodnocení je uvedeno, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav při vrozeném postižení centrální nervové soustavy. Žalobkyně je schopna chůze s oporou dvou francouzských holí, s nejistotou, přičemž je limitována ve vzdálenosti, orientovaná, komunikuje adekvátně, schopna konzumovat podanou stravu, oblékne se bez pomoci, nezvládá všechny úkony tělesné hygieny, pohlídá fyziologické potřeby, zvládá péči o své zdraví, potřebuje pomoc v některých osobních aktivitách, nezvládá samostatně péči o domácnost. Posudkové hodnocení je ve shodě s výsledky sociálního šetření, nelze očekávat zlepšení zdravotního stavu. V posudkovém závěru je uvedeno, že žalobkyně není schopna zvládat základní životní potřeby: f) tělesná hygiena, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost. V posudkovém výroku je uvedeno, že se jedná o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) ZSS považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), která není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby a vyžaduje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby. Nejde o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace. Tento stav platí od 1.1.2013.

4) Úřad práce na podkladě výše uvedeného posouzení vydal dne 15.5.2013 rozhodnutí, č.j. MPSV-UP/769229/13/AIS-SSL, kterým zamítl návrh žalobkyně na změnu výše přiznaného příspěvku na péči s tím, že jí nadále bude poskytován příspěvek na péči v původní výši 800,-Kč měsíčně od ledna 2013.

5) Odvolací orgán (žalovaný) žalobou napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí úřadu práce. V odůvodnění odkázal na posudek PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 16.8.2013, který byl k žádosti žalovaného vypracován pro účely odvolacího řízení. Podle závěru citovaného posudku k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně osobou starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) ZSS považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého

zdravotního stavu vyžadovala každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a nebyla schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby. Dle PK nebyla žalobkyně schopna zvládat tři základní životní potřeby: f) tělesná hygiena, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost. Tento zdravotní stav byl i ke dni 1.1.2013, 18.1.2013.

PK při svém posouzení vycházela z posudkového spisu OSSZ Jičín, ze spisu odvolacího orgánu, ze zdravotní dokumentace ošetřujícího praktického lékaře, z výsledků sociálního šetření ze dne 28.2.2013, vlastního vyšetření žalobkyně při jednání PK odborným lékařem neurologem, z psychiatrického znaleckého posudku – MUDr. J.H. ze dne 20.2.2013, který žalobkyně doložila k odvolání. PK uvedla, že přezkoumala posudkový závěr LPS OSSZ Jičín ze dne 24.4.2013, protože žalovaný nepožádal o aktuální posouzení, žalobkyně v průběhu odvolacího řízení nenamítala změnu zdravotního stavu, která nastala po vydání rozhodnutí a nejde ani o případ, ve kterém by významná změna zdravotního stavu žalobkyně vyplynula z vlastního zjištění PK. Uvedla, že posudkový závěr prvoinstančního orgánu vycházel ze správného použití posudkových kritérií.

PK při svém hodnocení využila žalobkyní předložený znalecký posudek MUDr. J.H. ze dne 20.2.2013 (zpracovaný pro potřeby řízení o způsobilosti žalobkyně k právním úkonům, nyní svéprávnosti), v němž se uvádí (s odkazem na jiný psychiatrický znalecký posudek ze dne 18.2.2012 MUDr. Š., zpracovaný pro účely trestního řízení), že intelekt žalobkyně je v hraničním pásmu mezi slaboduchostí a lehkou mentální retardací, do popředí vystupuje porucha struktury osobnosti, která je výrazně simplexní, nevyzrálá, málo diferencovaná, s rysy infantilnosti, zvýšené sugestibility a snadné manipulovatelnosti. Žalobkyně uvádí, že dle objektivního zjištění se žalobkyně snaží spolupracovat, je upravená, dodržuje společenské konvence, na otázky odpovídá adekvátně, řeč pomalejší, sakadovaná, hůř artikulovaná. V průběhu vyšetření vydrží pozornost, je orientovaná místem, osobou, časem i situací, myšlení bradypsychické, koherentní, místy se vzdálí od tématu, nutno usměrnit. Paměť epizodická relativně dobrá, vážne všípivost, nápadné je narušení časového řazení vzpomínek. Intelekt je snížený na úroveň mentální retardace. Nerozumí kauzalitu jevů, neschopna úsudku v neznámých či složitějších situacích. Není schopna předvídat důsledky svého chování, provádět aritmetické úkony ani do 100. Po tělesné stránce patrný hypotonus, neocerebellární syndrom, paleocerebellární dysbáze s dyskinetickou složkou, chůze spastickoataktická, třes celého těla, nekompletní hluchota, tupozrakost vpravo. Dle znaleckého posudku je žalobkyně schopna v podmínkách domu s pečovatelskou službou pečovat o svoji osobu, je schopna pečovat o svoji domácnost, zajistit a připravit si přiměřené stravování, oblečení, pečovat o osobní hygienu, o své zdraví, v případě potřeby je schopna vyhledat lékaře, rozpoznat situace ohrožující její zdraví a bránit se a vyvarovat nebezpečí. Je schopna užívat doporučenou medikaci dle ordinace lékaře, dostavovat se na pravidelné kontroly k lékaři. Není schopna samostatně hospodařit s financemi a majetkem, samostatně rozplánovat měsíční příjem, není schopna samostatně platit pravidelné měsíční platby či jiné mimořádné platby. Ve věcech financí je lehce ovlivnitelná a hrozí riziko jejího zneužití jinou osobou. V podmínkách domu s pečovatelskou službou je schopna vyřídit si běžné a

jednoduché záležitosti na úřadech.

V posudkovém zhodnocení PK uvedla, že po prostudování podkladové dokumentace a platné právní úpravy dospěla k závěru, že žalobkyně ve shodě s posudkem lékaře prvoinstančního posudkového orgánu z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžadovala každodenní pomoc při třech základních životních potřebách: f) tělesná hygiena, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost. Konstatovala, že objektivizovaná tíže zdravotního postižení neodůvodňuje nezvládání základních životních potřeb neuznaných LPS OSSZ Jičín, a to zcela v souladu se závěrem znaleckého posudku, ostatní dokumentace i přešetření při jednání PK. Žalobkyně je v přirozeném prostředí s oporou samostatně mobilní, není odůvodněna neschopnost zvládnout mobilitu v rozsahu daném posudkovými kritérii. Schopnost používání dopravních prostředků včetně bariérových nepředpokládá, že samostatně bude schopna použít všechny tyto prostředky. Např. nástup do některých typů vlaků je problémem i pro jinak relativně zdravé lidi. Tíže neurologického postižení není tak závažná, aby žalobkyně s přidržení se madel nezvládla tento dopravní prostředek použít. Intelpekt je snížen lehce, je schopna běžné jednoduché komunikace, adekvátně odpovídat na otázky. Tíže postižení intelektu neodůvodňuje neschopnost se domluvit v základních každodenních záležitostech. Dokládáné obtíže s finanční gramotností, vyřizováním si záležitostí, pomoc při celkové hygieně a fyzicky náročnějších činnostech při péči o domácnost, včetně obstarávání nákupů, vaření apod., byly zohledněny v rámci uznaných základních životních potřeb. Dále uvedla, že ve vyžádané zdravotní dokumentaci praktické lékařky, v předloženém znaleckém posudku ani vyšetření při jednání nebyly zjištěny žádné nové posudkově významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na učiněný posudkový závěr. Po uvedeném zhodnocení dospěla PK k závěru, že posudkový závěr LPS OSSZ Jičín ze dne 24.4.2013 lze potvrdit. Žalobkyně je osobou starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) ZSS považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost).

Z obsahu správního spisu dále vyplynulo, že žalobkyni byl od 1.1.2007 přiznán příspěvek na péči v I. stupni závislosti na pomoci jiné fyzické osoby (podle dřívější právní úpravy). Rozhodnutím Městského úřadu Jičín, odboru sociálních věcí a zdravotnictví ze dne 25.2.2011 nebylo žalobkyni k její žádosti ze dne 15.11.2010 přiznáno zvýšení příspěvku na péči ode dne 1.11.2010, neboť bylo po provedeném řízení zjištěno, že je i nadále osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. – lehká závislost, s platností do 30.11. 2013.

Z důkazů, které žalobkyně předložila, se zjišťuje, že její invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně činí brutto 8.251,-Kč, k výplatě 6.721,- Kč, dále doložila Smlouvu o poskytnutí pečovatelské služby ze strany Ústavu sociálních služeb v Nové Pace s uvedením částek za využívání těchto služeb v období duben 2012 – duben 2013 (celkem 9.879,-Kč), Smlouvu o poskytnutí služeb sociální péče – osobní asistence ze strany o.s. Sport proti bariérám – Český Ráj, Stará Paka, s potvrzením o odebrání služeb osobní asistence za r. 2012 v částce 6.169,- Kč, smlouvu o nájmu bezbariérového bytu v domě s pečovatelskou službou a potvrzení o měsíčních úhradách v částce 4.000,-Kč. Podle usnesení Okresního soudu v Jičíně ze dne 21.5.2013, č.j. 30Nc 740/2012-69 bylo řízení o způsobilosti žalobkyně k právním

úkonům zastaveno. Dále doložila trestní příkaz Okresního soudu v Jičíně ze dne 30.11.2012, č.j. 2T 156/2012-388, kterým byla uznána vinnou z trestných činů podvodu, poškození cizích práv, úvěrového podvodu a přečinu úvěrového podvodu. Konečně doložila usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, č.j. KSHK 42 INS 6480/2012-B-9 ze dne 31.7.2012, který schválil její oddlužení plněním splátkového kalendáře pro pohledávky celkem 257.672,-Kč.

Soud s odkazem na ustanovení § 52 odst. 1 s .ř. s. rozhodl neprovést žalobkyní navržený důkaz - revizní znalecký posudek z oboru psychologie. Své rozhodnutí soud odůvodňuje nadbytečností a zásadou ekonomiky řízení, neboť v dané věci sama žalobkyně pro odvolací řízení předložila znalecký posudek z oboru psychiatrie MUDr. Jely Hrnčiarové ze dne 20.2.2013, jehož závěry byly použitelné i pro toto řízení.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem, ve svém rozhodnutí vyšel ze skutkového a právního stavu takto zjištěného (§ 77 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní - s.ř.s.) a dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.

Při posouzení věci soud vycházel z následujících rozhodných skutečností, platné právní úpravy a učiněných právních závěrů:

Podle § 7 odst. 1 a 2 ZSS se příspěvek na péči poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Nárok na příspěvek má osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládnutí základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8, pokud jí tuto pomoc poskytuje osoba blízká nebo asistent sociální péče uvedený v § 83 nebo poskytovatel sociálních služeb, který je zapsán v registru poskytovatelů sociálních služeb podle § 85 odst. 1 nebo dětský domov, anebo speciální lůžkové zdravotnické zařízení hospicového typu.

Podle § 8 odst. 2 ZSS se osoba starší 18 let věku považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,
- a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

Podle § 9 odst. 1 ZSS se při posuzování stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.

Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení dle odst. 6 tohoto ustanovení stanoví prováděcí právní předpis, a tím je vyhláška č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, v platném znění. Podle § 2, odst. 1 cit. vyhlášky se při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení. Podle § 2a této vyhlášky platí, že pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle § 25 odst. 2 ZSS Krajská pobočka Úřadu práce provádí pro účely posuzování stupně závislosti sociální šetření, při kterém se zjišťuje schopnost samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí. Sociální šetření provádí sociální pracovník. Podle § 25 odst. 3 ZSS při posuzování stupně závislosti osoby vychází okresní správa sociálního zabezpečení ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře.

Soud konstatuje, že zdravotní stav žalobkyně pro účely změny výše příspěvku na péči byl posouzen jednotlivými posudkovými orgány v souladu s platnou právní úpravou, jak je podrobně citováno shora. Žalobkyně v žalobě uplatnila v podstatě stejné námitky jako ve svém odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí (to směřovalo i proti neuznání dalších základních životních potřeb) a na které již reagovala PK MPSV ve svém posudku ze dne 16.8.2013. PK se vyjádřila ke zvládání/nezvládání všech životních potřeb ve smyslu § 9 odst. 1 ZSS (viz odůvodnění napadeného rozhodnutí). Vzhledem k žalobním námitkám, které směřovaly toliko k mobilitě a komunikaci, soud k posouzení zvládání dalších životních potřeb odkazuje na znění posudku PK.

Soud zdůrazňuje, že při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí vycházel v souladu s ustanovením § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. k datu 5.9.2013, kdy i nejpozději k tomuto datu bylo provedeno, resp. přezkoumáno posouzení stupně závislosti žalobkyně.

Soud uvádí, že žalobkyně byla oběma posudkovými orgány posouzena jako osoba závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost). Posudkové orgány vycházely ze zdravotní dokumentace žalobkyně a v době posouzení z aktuálních odborných lékařských nálezů v nich obsažených.

Posudková komise MPSV je při posuzování stupně závislosti povinna vycházet ve smyslu § 25 odst. 3 ZSS ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Na takový posudek jako svou podstatou rozhodující důkaz je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. To v posuzované věci platí především pro řízení před žalovaným správním orgánem, jako orgánem odvolacím, pro jehož řízení a rozhodnutí byl posudek vyžádán. Obdobně je třeba posuzovat požadavky kladené na tento posudek i v případném soudním přezkumném řízení.

Soud v projednávaném případě dospěl k závěru, že posudek PK MPSV ze dne 16.8.2013 je úplný a přesvědčivý, neobsahuje žádný vnitřní rozpor, zohledňuje všechny podstatné okolnosti projednávané věci a jak je z výše uvedeného zřejmé, PK se vyjádřila ke zvládání/nezvládání zákonem vymezených základních životních potřeb žalobkyní ve smyslu Přílohy 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., v platném znění. Při jednání posudkové komise byla žalobkyně vyšetřena odborným lékařem neurologem, PK tak měla přímý osobní kontakt se žalobkyní, měla možnost jí i vyslechnout. Soud jako medicínský laik není oprávněn sám hodnotit či zpochybňovat učiněné odborné medicínské závěry. PK dala jednoznačnou odpověď na zvládání základní životní potřeby mobilita a komunikace, když přesvědčivě i s odkazem na dříve zpracovaný znalecký posudek z oboru psychiatrie MUDr. J. H. dospěla k závěru, že žalobkyně obě tyto žalobou sporované základní životní potřeby zvládá ve smyslu zákonných posudkových kritérií a v prostředí domu s pečovatelskou službou. Nutno podotknout, že ani v případě předchozí žádosti žalobkyně o změnu příspěvku na péči, podané dne 15.10.2010, jí nebylo vyhověno, přičemž v tomto řízení žalobkyně nedoložila žádné objektivní skutečnosti - lékařské nálezy, prokazující takové zhoršení zdravotního stavu, které by mělo zásadní vliv na jiné posouzení jejího nároku.

Obiter dictum soud poznamenává, že v případě příspěvku na péči, jak ostatně plyne i významu samotného slova, se jedná se o příspěvek a nikoliv o plnou kompenzaci nákladů péče, a to jak prostřednictvím poskytovatelů sociálních služeb tak i formou péče zajišťované blízkými osobami. Příspěvek umožňuje pomáhat kryt náklady pečujícími osobám či subjektům, nelze však předpokládat že poskytovaná pomoc a péče bude žalobkyni plně hrazena toliko ze sociální dávky poskytovaného příspěvku na péči.

Žalobní tvrzení tak dle názoru soudu nepřinášejí žádné nové skutečnosti a argumenty, pouze se opakují námitky, které byly uplatněny v rámci odvolacího řízení a k nimž se PK vyjádřila. Soud proto své konečné rozhodnutí opírá o shodná zjištění obou posudkových orgánů co do zjištěného stupně závislosti I (lehká závislost), zejména pak o posudek PK MPSV v Hradci Králové ze dne 16.8.2013, jehož závěry odůvodnily správnost žalobou napadeného rozhodnutí. Soud uzavírá, že neshledal v postupu správních orgánů žádné vady řízení, napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Pokud v mezidobí, tj. od vydání napadeného rozhodnutí do

doby rozhodnutí soudu došlo ke zhoršení zdravotního stavu žalobkyně a tím i skutečností rozhodných pro posouzení stupně závislosti, je nutné podat novou žádost o příspěvek na péči.

S ohledem ke shora uvedenému proto soudu nezbylo, než v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a správnímu orgánu, který měl ve věci úspěch, toto právo nenáleží dle odst. 2 citovaného zákonného ustanovení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 16. července 2014

JUDr. Ivona Šubrtová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Iveta Škopová